

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „IORGU RADU” BÂRLAD

JURNALUL ALBINUȚELOR

REVISTĂ SEMESTRIALĂ • NR. 1 • 2018

11.09.2017... Prima zi de școală- zi cu semnificație specială la nivel național. Este ziua în care peste tot, în țară, se deschid larg porțile școlilor iar inimile multora dintre noi vibrează de emoție, de bucurie și de nerăbdare.

Nu voi uita niciodată acea zi plină de speranță și încredere că totul va fi bine. A fost o zi minunată în care soarele primelor zile de toamnă strălucea cu destulă putere astfel încât să intensifice starea de căldură resimțită de sutele de copii și părinți aflați în curtea școlii, stare datorată începerii unui nou an școlar, început care schimbă viața întregii familii, mai ales când copilul, lumina familiei, face primii pași spre școală.

Am pășit plină de bucurie către „albinuțele” adunate în „colțul” clasei pregătitoare; toți erau frumoși, dichisiți de părinți cu fundițe, coronițe, papioane, cămășuțe perfect aranjate și purtau în priviri inocența anilor. Pentru ei totul în jur era nou, de aceea strângeau puternic brațul mamei sau al bunicului iar câțeva perechi de ochișori mă priveau ușor cu teamă, teamă ce am alungat-o chiar din prima zi, fără a se mai instaura vreodată între noi. În difuzoare se auzea muzică, nu știu ce melodie pentru că tot ce auzeam erau inimile copiilor care urmau să devină „ai mei”, inimi ce băteau cu atâta putere încât le tremurau și cămășile pe ei. I-am privit cu cea mai mare căldură sufletească pe care o dețin și i-am încurajat să îmi dea mânuțele pentru a porni împreună pe un nou drum, un drum al cunoașterii și al noilor descoperiri. Le-am promis că între noi va fi mereu o relație bazată pe înțelegere, dragoste, bunătate, respect și bunăvoință; le-am promis că mereu îi voi ajuta, îi voi îndruma, le voi fi alături, îi voi susține și sprijini în tot ceea ce vor realiza.

MULT SUCCES, dragii mei ȘCOLARI!

Cu drag, a voastră învățătoare Chiriac Tatiana

2017-2018

Clasa Pregătitoare B „ALBINUȚELE”

1. Andrei Maximilian
2. Avîrvari Darius
3. Bâra Octavian
4. Borș Vanessa
5. Burciu Delia
6. Căldăraru Maria
7. Cucu Andrei
8. Diaconu Mara
9. Furtunică Rareș
10. Irimia Robert

11. Ivașcu Elena
12. Murgeanu Andra Giulia
13. Obreja Mara Georgiana
14. Oprea Maria
15. Ploscăreci Andreas
16. Rusu Robert Ștefănuț
17. Sava Sara
18. Smîntîină Andrei
19. Todiruță Tudor
20. Zurba Dragoș

În 1921 G. Tutoveanu a fost delegat să alcătuiască o petiție colectivă a bârlădenilor și să o susțină la Ministerul Instrucțiunii în vederea obținerii aprobării înființării unui liceu de fete care devenise o necesitate obiectivă după primul război mondial în orașul Bârlad

Ca urmare a răspunsului favorabil al Ministerului, liceul și-a deschis cursurile la 11 octombrie 1921 în condiții dificile, funcționând temporar după-amiaza în localul Liceului "Gh. Roșca Codreanu" și din 1923 în cel al Școlii primare de băieți nr.1 (actuala Școală nr. 5 "Elena Bibescu"). Noua instituție de învățământ nu dispunea de clădire nici de un corp didactic stabil, mobilier sau material didactic propriu. În această situație s-a format un comitet ce avea ca obiectiv strângerea de fonduri pentru o clădire proprie. Printre donatori s-au numărat: Iorgu Radu, Dr. C. Angelescu, N.D. Neșțian, G. Tutoveanu etc. Construcția localului începută în anul 1925 a fost parțial terminată în 1928 iar inaugurarea noului imobil având loc într-un cadru sărbătoresc la 11 octombrie 1936.

Odată cu trecerea timpului, Liceul de fete "Iorgu Radu" din Bârlad a cunoscut o serie de transformări: de la liceu de fete s-a trecut la forma de Școală elementară de 7 ani și Liceu de fete (1948) până la transferarea tuturor elevilor de liceu în cadrul Complexului școlar inaugurat în 1958.

Învățământul bârlădean a suferit importante transformări pe parcursul anilor ca urmare a măsurilor luate de regimul comunist. Școala a purtat diferite denumiri precum:

- *1958 "Școala generală de 7 ani – nr.1"
- *1962-1965 " Școala generală de 10 ani - nr.1"
- *1965-1966 „Școala generală nr.1”
- *1967-1973 „Școala generală de 10 ani – nr.1”
- *1974-1977 „Școala generală nr. 1”
- *1979-1996 „Școala cu clasele I – VIII ”

Din anul 1996 s-a revenit asupra numelui școlii, respectiv Școala nr. 1 "Iorgu Radu". Asemenea întregii societăți românești și în municipiul Bârlad perioada de tranziție spre democrație și-a pus amprenta asupra tuturor domeniilor de activitate. Școala nr.1, ca și întregul învățământ bârlădean, a activat constant în vederea realizării obiectivelor reformei. În prezent sunt dezvoltate proiecte de activizare a învățării și de introducere a noilor tehnologii de informare și cunoaștere (N.T.I.C.).

Gânduri la început de drum

„Albinuțele – vietăți harnice, atente, permanenet în căutare...

Asta unteți voi – albinuțe harnice venite la școală să culeagă polenul – învățătura, pe care mai târziu să o transformați în miere.

Se câte ori am intrat în clasă, ochii voștri mari și privirea țintă la doamna învățătoare nu au făcut decât sa confirme acest lucru.

Să aveți un zbor lin iar cu fiecare an parcurs să umpleți fagure după fagure cu înțelepciune.”

Director, profesor Mărcuță Daniela

„Școala este mereu tânără și plină de viață pentru că ea este întotdeauna plină de copii. Primii ani de școală ocupă un loc special în inima fiecărui om, ani la care ne gândim deseori în viață, mai ales atunci când ne este greu.

Dragi elevi ai clasei Pregătitoare, vă doresc să fiți mereu veseli, cu bucuria permanentă de ao întâlni pe doamna învățătoare și pe colegii de clasă și de asemenea să aveți curiozitatea trează de a învăța în fiecare zi lucruri noi.

Acești ani minunați să îi păstrați veșnic în amintirea voastră! Succes!”

Director adjunct, profesor Onuț Ion

„UN CARACTER SPECIAL CE ÎNDRUMĂ GENERAȚIILE VIITORULUI

Atât învățătorul cât și profesorul sunt persoanele care seaman în elevii lor nu numai cunoștințe, ci și primele atitudini față de școală și față de societate. Ei au o autoritate deosebită asupra sufletelor copiilor, devenind astfel modelele lor.

„Albinuțele” sunt elevi norocoși având – o că învățătoare pe doamna Chiriac Tatiana care, deși nou venită la noi în școală, s-a dovedit a fi o profesionistă în ceea ce privește activitatea didactică la clasă iar elevii dânsei sunt foarte frumos formați, aceștia beneficiind de toată bunătatea, delicatețea și tactul pedagogic al doamnei învățătoare ... cheile către sufletul oricărui elev.

E o plăcer să fiu profesoară la acești copii frumoși la chip și la suflet, dornici de cunoaștere, foarte activi, exprimându-și emoțiile, trăirile și părerile în mod liber. Când transmitem copiilor iubire și bunătate ei la rândul lor vor învăța aceleași lucruri.

Un cadru didactic bun este acela care poate comunica cu orice tip de elev, de la copilul dificil, și neascultător la cel capabil și dornic de a învăța mai multe la școală, obținând în final rezultate bune.

Zbor lin dragi Albinuțe!”

Profesor religie, Bodea Jenica

„Dragi albinuțe dragălașe, vă doresc o copilărie minunată, să fiți în fiecare zi niște copii, adolescenți, adulți plini de viață și sensibili precum v-am cunoscut, să trăiți sub îndrumarea părinților în adevăr și dreptate, să rămâneți mereu fericiți cu zâmbetul pe buze așa cum o faceți voi și doamna învățătoare în fiecare zi. Multe reușite și satisfacții în noul drum.”

Prosesor educație fizică, Mazilu Iulian

„Am avut oportunitatea să cunosc colectivul clasei Pregătitoare B, coordonat de doamna învățătoare Chiriac Tatiana. Pe lângă vioiciunea lor nu am putut să nu remarc inteligența și spontaneitatea de care dau dovadă. Sunt convinsă că, pe măsura trecerii timpului, inteligența lor, bine completată cu munca și implicarea profundă a doamnei învățătoare, vor duce la rezultate remarcabile.

Vouă dragi Albinuțe cât și părinților voștri vă doresc putere de muncă, inspirație, entuziasm și energie.

Cu mult drag, Mihaela Constantinescu, profesor limba engleză

Ne-am împrietenit și un imn ne-am stabilit

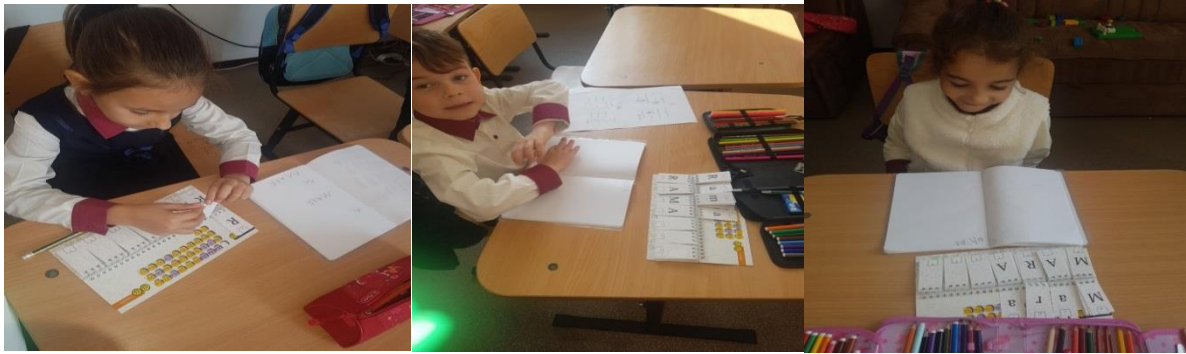
ZUM ZUM ZUM,
ALBINUȚA MEA!

Albinuța cea voioasă
S-a sculat de dimineață.
Acum este pe străduță
Draga noastră albinuță.
Școala e ca o prisacă,
Pe albină o așteaptă!
Pe hol și pe scările
Fel de fel de albinele!
Zboară lin, toate-s voioase
Și intră apoi în clase!
Stupul meu unde e oare?
E clasa pregătitoare!
Albinuțe mititele
Stau cuminți pe scăunele.
Voioase și hărnicuțe,
Frumușele albinuțe!
Albinuțele cuminți
Îi ascultă pe părinți!
Albinuța, năzdrăvana,
O ascultă și pe doamna!

Ușor, timizi dar încrezători am început să descoperim tainele literelor, să aflăm cât mai multe lucruri despre toamnă, despre lumea înconjurătoare, despre numere, despre noi și ceilalți.

Am descoperit foarte încântați ce este un ALFABETAR

Omul când se naște simte ... simte atingerea, mirosul, îmbrățișarea, sărutul, căldura, emoția, dragostea ... Prima ființă care îl face să simtă toate acestea, din prima clipă de viață, este MAMA.

Pentru că învățăm de mici să fim recunoscători scriem cu mare bucurie primul cuvânt ...

MAMA... mama

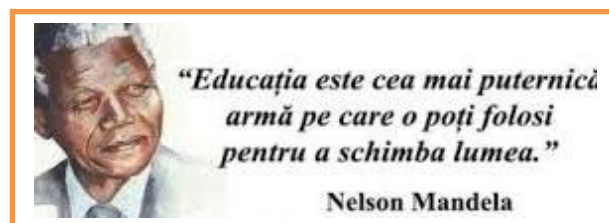
„O clasă disciplinată”

Un grup bine încheiat, organizat și disciplinat are propriile reguli după care se ghidează, le respectă și le aplică zilnic cu toți cei din jur, la școală, acasă sau în societate.

O clasă disciplinată nu înseamnă o clasă în care nu apar comportamente problematice. Dacă ne-am propune un astfel de obiectiv acesta ar fi nerealist și nesănătos, în sensul în care pentru atingerea lui s-ar realiza acțiuni care să aibă impact negativ asupra sănătății emoționale și sociale a copiilor.

O clasă disciplinată se caracterizează prin:

- ✓ mediu pozitiv de învățare – bazat pe reguli clare, înțelese (chiar propuse) și acceptate de elevi și profesor; despre ceea ce trebuie făcut și ceea ce nu trebuie făcut. Mediul pozitiv de învățare este bazat pe relația de încredere dintre profesor și elevi, oferă contextul favorabil pentru ca metodele de management al comportamentelor elevilor să funcționeze iar aceștia să se simtă în siguranță și respectați
- ✓ consecvență în aplicarea regulilor din partea elevilor și a profesorului – o regulă stabilită trebuie respectată de toți în fiecare zi dar și conștientizarea și asumarea încălcării uneia dintre reguli
- ✓ tratarea oricărui comportament problematic ca o oportunitate de învățare – dacă ne dorim să dezvoltăm simțul răspunderii și abilități de viață independentă la copii, trebuie să folosim metodele de disciplinare ca instrumente de învățare și nu ca instrumente de depistare și sancționare a greșelilor

„Fructele ... vitamine, sănătate pentru mine și pentru tine”

Fructele la copii reprezintă întotdeauna o alegere sănătoasă, deoarece ofera o multitudine de vitamine necesare atât unei dezvoltări armonioase cât și consolidării sistemului imunitar.

O alimentație bogată în fructe va conduce automat la:

- îmbunătățirea sistemului imunitar prin prezența antioxidantilor și a vitaminei A.
- deoarece conțin multe fibre dar puține lipide și calorii, ajută la prevenirea și combaterea obezității, dar și a diabetului de tip 2, a nivelului crescut de colesterol, hipertensiunii, problemelor respiratorii și depresiei.
- buna funcționare a sistemului digestiv uneori contribuind la tratarea constipației (prune, pere, cireșe).
- *performanță școlară îmbunătățită*, conform unui studiu realizat în anul 2008 în Canada.

Vitaminele și fructele:

Vitamina A : protejează organismul împotriva uscării celulelor epidermice - caise, măceșe, coacăze, mere, pere

Vitamina D: (antirahitica) are rol deosebit în metabolismul calciului în organism.

Vitamina E: alune, banane, portocale.

Vitamine din grupa K: mențin coagularea sângelui - mere, măceșe, căpșuni.

Vitamina F: este indispensabilă pentru metabolismul grăsimilor, favorizând sintetizarea lecitinelor umane care intră în compoziția creierului. Se găsește în struguri și semințe de mac

Vitamina B1(thiamina): are un rol important, intervenind în metabolismul glucidelor și favorizează depunerea glicogenului în ficat - mere, pere, prune, nuci, alune, citrice

Vitamina B2: (riboflavina): îndeplinește un rol hotărâtor în procesul de creștere și în metabolismul grăsimilor - pere, mere, căpșuni, agrișe și lămâi, nuci, fistic, arahide

Vitamina C: (antiscorbutică) are rol hotărâtor în buna funcționare a tuturor organelor și țesuturilor - măceșe, agrișe, cocacăze, portocale, grapefruit, lămâi, căpșuni, fragi, zmeură, afine, smochinele, struguri.

Vitamina H (biotina) are rol important în procesul de creștere și rezistența la boli infecțioase. Se găsește în zmeură și banane.

Ziua Educației - această zi a fost desemnată la **5 octombrie** de către UNESCO pentru a marca semnarea, în 1966, a "Recomandării UNESCO/OIM (Organizația Internațională a Muncii) privind statutul profesorilor" (1966) și "Recomandarea privind învățământul superior" (1997), principalele documente de referință privind cadrele didactice la nivel internațional.

"Education International"- federație globală a Uniunii Sindicatelor Cadrelor Didactice, consideră că această zi trebuie să fie recunoscută și sărbătorită la nivel internațional, iar principiile celor două recomandări trebuie respectate de fiecare stat în parte. Începând cu 1994, la 5 octombrie, federația a lansat o campanie de promovare a meritelor cadrelor didactice și a contribuției aduse de acestea în procesul educațional, la nivel mondial.

În anul 1495 și-a deschis porțile Prima Școală Românească, în care venea doar alesul satului, pentru ca la rândul său să învețe alt tânăr tot ce îi trebuia pentru a deveni dascălul, notarul sau preotul satului. Cine venea la școală, aducea o găleată de grâu, un car cu lemne și 4 florini (n.r. – o avere la acea vreme, pentru că erau bani suficienți pentru a cumpăra 3, 4 boi), și studia gramatici, învățături bizantină, pilde din biblie, dar și filozofia secolului al XVI-lea. Prima Școală Românească este reclădită în 1760, adăugându-i-se un etaj în stil baroc. Începând cu anul 1559, limba de predare în această școală era română. Aici s-au tipărit primele cărți de circulație în limba română – prin diaconul Coresi - făcând posibilă biruința definitivă a scrisului în limba poporului, tipărindu-se între anii 1556-1588 a circa 40 titluri de carte în sute de exemplare, care s-au răspândit în toate ținuturile românești, consfințind astfel unitatea spirituală a acestui popor; s-a scris prima gramatică românească – Dimitrie Eustatievici -1757; s-au tradus primele cărți populare – dascalul Costea – și multe alte valori ale spiritualității românești.

Prima școală românească din Brașov se află în interiorul curții Bisericii Sfântul Nicolae din cartierul istoric Șcheii Brașovului. Primele cursuri în limba română au avut loc aici în 1583. **Limba română** este o limbă indo-europeană, din grupul italic și din subgrupul oriental al limbilor romanice. Printre limbile romanice, româna este a cincea după numărul de vorbitori, în urma spaniolei, portughezei, francezei și italienei).

5 OCTOMBRIE 2017 - o zi frumoasă în care ne-am bucurat de vizita prietenilor noștri mai mici de la Grădinița Liceului Pedagogic „Ioan Popescu”, însoțiți de doamnele educatoare Nechifor Vasilica și Chirvase Daniela.

Farmecul excursiilor

Într-o zi minunată de octombrie, cu ploaie, vânt, soare și curcubeu, am plecat la drum să descoperim beneficiile Salinei Trotuș de la Târgu Ocna și să observăm semnele toamnei în frumoasa stațiune montană Slănic Moldova, Bacău. Alături de părinți, frați, surori sau bunici am petrecut clipe minunate și de neuitat.

Salina Târgu Ocna este o exploatare minieră a sării aflată în stațiunea balneară Târgu Ocna din Județul Bacău, Moldova, România. Este a treia cea mai mare salină și una din cele mai vechi din România, ce aparține Salrom. Deține cea mai mare bază de tratament din țară, amplasată în mina Trotuș la 240 m adâncime, ce oferă condiții pentru relaxare, mișcare și tratarea afecțiunilor respiratorii. În interior se află amenajat unul dintre puținele lăcașuri de cult din România construite în saline, cu hramul Sfântei Varvara. De asemenea există și un muzeu al formării și exploatării sării.

CARACTERISTICILE MEDIULUI SUBTERAN:

- temperatura între 12-13 grade
- distanța de la punctul de plecare=3.1 km
- adâncimea pe verticală = 240 m
- diferența de nivel față de punctul de intrare=136 m
- altitudinea față de nivelul mării=138 m
- suprafața utilă = 8900 mp
- volumul util = 6100 m³
- înălțimea camerei = 8m

Slănic-Moldova (în trecut, **Băile Slănic și Slănic**) este un oraș în județul Bacău, Moldova, România, format din localitățile componente Cerdac, Cireșoaia și Slănic-Moldova (reședința). Orașul se află în partea de sud-vest a județului, la limita cu județul Covasna, în bazinul râului Slănic (un afluent al Trotușului), la poalele Munților Nemira din Carpații Orientali, la o altitudine de circa 530 m, într-o vale înconjurată de păduri de fagi și brazi. Stațiunea Slănic Moldova este renumită pentru izvoarele sale de ape carbonatate, bicarbonatate, ușor sulfuroase, clorate, sodice, hipertonică, hipotonice și oligominerale, izvoare descoperite încă din anul 1801. În 1852 s-au efectuat primele teste chimice, iar în 1877 au apărut primele instalații balneare. Botezată "Perla Moldovei", Slănic Moldova asigură tratament pentru tulburări digestive, boli hepatobiliare, boli metabolice și nutriționale, boli ale rinichiului și urinare. Cura externă cu apele minerale de la Slănic Moldova ajută la tratamentul bolilor reumatismale degenerative și diartritice, al celor cardiovasculare și respiratorii, tratamentul bolilor endocrine, al bolilor ginecologice.

Stațiunea, cu sezon permanent, cu o climă intramontană-depresionară temperată, cu un aer pur, lipsit de praf și particule ce pot provoca alergii, și bogat în aerosoli rășinoși și ioni negativi, reprezintă locul perfect de petrecere a timpului liber sau a vacanțelor în familie.

LA MULȚI ANI!!!

Legea naturii ne spune să ne bucurăm de fiecare zi, să fim buni, recunoscători, să iubim, să dăruim, dar există o zi pe an în care fiecare trebuie să se simtă cel mai fericit, cel mai iubit, cel mai frumos și cel important om de pe pământ, pentru că e ... „ZIUA MEA”. Cei responsabili de aceste sentimente vor fi mereu familia și prietenii.

Pentru că suntem o adevărată „familie” e firesc să știm când e sărbătorit fiecare din „stupul” nostru, să-i oferim fiecăruia la rândul său, cel mai sincer „La mulți ani!” și cea mai călduroasă îmbrățișare.

15 IANUARIE

Conform Legii nr. 238 din 7 decembrie 2010, ziua de 15 ianuarie, aleasa ca Zi a Culturii Naționale reprezintă ziua de naștere a marelui poet Mihai Eminescu.

1869

1878

1884

1887

Mihai Eminescu s-a născut la Botoșani la 15 ianuarie 1850. Este al șapte-lea din cei 11 copii ai lui Gheorge Eminovici și al Ralucăi Eminovici. Își petrece copilăria la Botoșani și Ipotești, în casa părintească și prin împrejurimi, într-o totală libertate de mișcare și de contact cu oamenii și cu natura. Această stare o evocă cu adâncă nostalgie în poezia de mai târziu ("*Fiind băiat...*" sau "*O, rămîi*").

Între 1858 și 1866, urmează cu intermitențe școala la Cernăuți. Termină clasa a IV-a clasificat al cinci-lea din 82 de elevi după care face 2 clase de gimnaziu. Părăsește școala în 1863, revine ca privatist în 1865 și pleacă din nou în 1866. Între timp, e angajat ca funcționar la diverse instituții din Botoșani (la tribunal și primărie) sau pribegeste cu trupa Tardini-Vlădicescu.

1866 este anul primelor manifestări literare ale lui Eminescu. În ianuarie moare profesorul de limba română Aron Pumnul și elevii scot o broșură, "*Lăcrămioarele învățăcelor gimnaziști*", în care apare și poezia "*La mormîntul lui Aron Pumnul*" semnată M.Eminovici. La 9 martie debutează în revista "*Familia*", din Pesta, a lui Iosif Vulcan, cu poezia "*De-aș avea*". Iosif Vulcan îi schimbă numele în Mihai Eminescu, adoptat mai târziu și de alți membri ai familiei sale. În același an îi mai apar în "*Familia*" încă 5 poezii.

Din 1866 pînă în 1869, pribegeste pe traseul Cernăuți-Blaj-Sibiu-Giurgiu-București. Ajunge sufleur și copist la Teatrul Național unde îl cunoaște pe I.L.Caragiale. Continuă să publice în "*Familia*", scrie poezii, drame (Mira), fragmente de roman, "*Geniu pustiu*", rămase în manuscris; face traduceri din germană.

Între 1869 și 1872 este student la Viena, se împrietenește cu Ioan Slavici; o cunoaște la Viena pe Veronica Micle; începe colaborarea la "*Convorbiri Literare*".

Între 1872 și 1874 este student la Berlin. Junimea îi acordă o bursă cu condiția să-și ia doctoratul în filozofie. Urmează cu regularitate două semestre, dar nu se prezintă la examene.

Se întoarce în țară, trăind la Iași între 1874-1877. E director al Bibliotecii Centrale, profesor suplinitor, revizor școlar pentru județele Iași și Vaslui, redactor la ziarul "*Curierul de Iași*". Continuă să publice în "*Convorbiri Literare*". Devine bun prieten cu Ion Creangă pe care îl introduce la Junimea.

În 1877 se mută la București, unde pînă în 1883 este redactor, apoi redactor-șef la ziarul "*Timpu*".

Desfășoară o activitate publicistică excepțională, tot aici i se ruinează însă sănătatea. Acum scrie marile

lui

poeme

(*Scrisorile, Luceafărul* etc.).

În iunie 1883, surmenat, poetul se îmbolnăvește grav, fiind internat la spitalul doctorului Șuțu, apoi la un institut pe lângă Viena. În decembrie îi apare volumul "*Poezii*", cu o prefață și cu texte selectate de Titu Maiorescu (e singurul volum tipărit în timpul vieții lui Eminescu). Unele surse pun la îndoială boala lui Eminescu și vin și cu argumente în acest sens.

În anii 1883-1889 Eminescu scrie foarte puțin sau practic deloc.

Eminescu a murit în anul 1889 în data de 15 iunie în condiții dubioase și interpretate diferit în mai multe surse, în casa de sănătate a doctorului Șuțu și a fost înmormântat la umbra unui tei din cimitirul Bellu din București; sicriul e dus pe umeri de patru elevi de la Școala Normală de Institutori.

Generații după generații au crescut cu poeziile sale. Versurile lui au fost citite în aproape toate colțurile lumii pentru că Eminescu a fost tradus în 60 de limbi de pe toate continentele. Cu poemul Luceafărul, la care marele poet a lucrat nouă ani și jumătate, a făcut zeci de variante și peste 3.000 de modificări, Eminescu a intrat, în 2009, și în Guinness Book of Records.

Somnoroase păsărele

Somnoroase păsărele
Pe la cuiburi se adună,
Se ascund în rămurile -
Noapte bună!

Doar izvoarele suspină,
Pe când codrul negru tace;
Dorm și florile-n grădină -
Dormi în pace!

Trece lebăda pe ape
Între trestii să se culce -
Fie-ți îngerii aproape,
Somnul dulce!

Peste-a nopții feerie
Se ridică mândra lună,
Totu-i vis și armonie -
Noapte bună!

Colinde, colinde

Colinde, colinde
E vremea colindelor
Căci gheața se'ntinde
Asemeni oglinzilor.
Si tremură brazii
Mișcând ramurilele
Căci noaptea de azi-i
Când scântee stelele
Se bucur copii
Copiii și fetele
De dragul Mariei
Și își peptenă pletele...
De dragul Mariiii
Ș'a Mântuitorului
Lucește pe ceruri
O stea călătorului...

Fiind băiet păduri cutreieram

Fiind băiet păduri cutreieram
Și mă culcam ades lângă isvor,
Iar brațul drept sub cap eu mi-l
puneam
S-aud cum apa sună-ncetișor:
Un freamăt lintrecea din ram în ram
Și un miros venea adormitor.
Astfel ades eu nopți întregi am mas,
Blând îngânat de-al valurilor glas.

Răsare luna,-mi bate drept în față:
Un rai din basme văd printre pleoape,
Pe câmpi un val de arginție ceață,
Sclipiri pe cer, văpaie preste ape,
Un bucium cântă tainic cu dulceață,
Sunând din ce în ce tot mai aproape...
Pe frunza-uscate sau prin naltul ierbii,
Părea c-aud venind în cete cerbii.

Alături teiul vechi mi se deshcide:
Din el ieși o tânără crăiasă,
Pluteau în lacrimi ochii-mi plini de vise,
Cu fruntea ei într-o maramă deasă,
Cu ochii mari, cu gura-abia închisă;
Ca-n somn încet-încet pe frunze pasă,
Călcând pe vârful micului picior,
Veni alături, mă privi cu dor.

Și ah, era atâta de frumoasă,
Cum numa-n vis o dată-n viața ta
Un înger blând cu fața radioasă,
Venind din cer se poate arăta;
Iar păru-i blond și moale ca mătasa
Grumazul alb și umerii-i vădea.
Prin hainele de tort subțire, fin,
Se vede trupul ei cel alb deplin.

Revedere

- Codrule, codruțule,
Ce mai faci, drăguțule,
Că de când nu ne-am văzut
Multă vreme au trecut
Și de când m-am depărtat,
Multă lume am umblat.

- Ia, eu fac ce fac de mult,
Iarna viscolu-l ascult,
Crengile-mi rupându-le,
Apele-astupându-le,
Troienind cărările
Și gonind cântările;
Și mai fac ce fac de mult,
Vara doina mi-o ascult
Pe cărarea spre izvor
Ce le-am dat-o tuturor,
Umplându-și cofeile,
Mi-o cântă femeile.

- Codrule cu râuri line,
Vreme trece, vreme vine,
Tu din tânăr precum ești
Tot mereu întinerești.

- Ce mi-i vremea, când de
veacuri
Stele-mi scântie pe lacuri,
Că de-i vremea rea sau
bună,
Vântu-mi bate, frunza-mi
sună;
Și de-i vremea bună, rea,
Mie-mi curge Dunărea.
Numai omu-i schimbător,
Pe pământ rătăcitor,
Iar noi locului ne ținem,
Cum am fost așa rămânem:
Marea și cu râurile,
Lumea cu pustiurile,
Luna și cu soarele,
Codrul cu izvoarele.

„DE CRĂCIUN ÎNGERII COBOARĂ PE PĂMÂNT”

Crăciunul sau Nașterea Domnului (nașterea lui Iisus Hristos) este o sărbătoare creștină celebrată la 25 decembrie (în calendarul gregorian) sau 7 ianuarie (în calendarul iulian) în fiecare an.

Unul dintre cele mai așteptate momente este împodobirea bradului. Tradiția spune că Moș Crăciun vine să aducă daruri doar în casele cu brad luminat și, conform obiceiului, acesta trebuie împodobit în seara de Ajun. Împodobirea bradului de Crăciun este simbolul prosperității, fertilității și vieții lungi. În varful bradului se pune o stea care simbolizează Steaua Nașterii Domnului. Bradul se ține împodobit până la Bobotează, pe 6 ianuarie.

Colindatul începe cu o seară înainte de Ajunul Crăciunului, pe 23 decembrie, și se face în memoria celor 14.000 de prunci uciși de Irod. În noaptea de Ajun sau, în unele zone, în dimineața de Crăciun, se colindă pentru a se anunța Nașterea Mântuitorului Iisus, moment în care se cântă cu precădere colindul Steaua sus răsare.

În ziua 25 decembrie, oamenii le trimit urări și mesaje de Crăciun celor dragi, cărora le transmit gândurile lor bune.

Crăciunul este o sărbătoare a bucuriei și a înțelegerii. Această sărbătoare aduce pace și fericire în sufletele oamenilor. Este o zi a darurilor. Oferim daruri pentru că răspundem la darul iubirii lui Dumnezeu pentru noi.

„ROMÂNIA – ȚARA MEA”

Ziua națională a României a fost între 1866-1947 ziua de 10 mai, apoi, între 1948-1989, ziua de 23 august. Prin legea nr. 10 din 31 iulie 1990, promulgată de președintele Ion Iliescu și publicată în Monitorul Oficial nr. 95 din 1 august 1990, ziua de 1 decembrie a fost adoptată ca zi națională și sărbătoare publică în România.

1 decembrie 1918 reprezintă evenimentul principal din istoria României, dată la care Marea Adunare Națională de la Alba-Iulia votează unirea tuturor românilor din Transilvania și Banat cu România, totodată cerându-se un singur stat național.

Adunarea de la Alba Iulia a adoptat o rezoluție în care este atestată unirea. La 1 decembrie 1918, politicianul Vasile Godiș a citit rezoluția Unirii: „Adunarea națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba Iulia în ziua de 18 noiembrie / 1 decembrie 1918, decretează unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dâșii cu România. Adunarea proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul, cuprins între Mureș, Tisa și Dunăre.”

În fiecare an, la **24 ianuarie**, românii sărbătoresc **Unirea Principatelor Române** din anul 1859 – numită și „Mica Unire”, realizată sub conducerea domnitorului Alexandru Ioan Cuza, un act de voință politică a celor două principate românești, Moldova și Țara Românească, prima etapă în crearea statului unitar român modern.

Îmbătați de fericire, în 24 ianuarie 1859, ieșenii joacă pentru prima oară, la intersecția străzilor mari Arcu, Golia și Talpalari, **HORA UNIRII**: „Hai să dăm mână cu mână/ Cei cu inima română, Să-nvârtim hora frației/ Pe pământul României”

Hora Unirii este o poezie de Vasile Alecsandri, publicată pentru prima dată în 1856 în numărul 31 din 9 iunie al revistei *Steaua Dunării* a lui Mihail Kogălniceanu, titlul original fiind *Hora Unirei*, având 32 de versuri împărțite în opt strofe.

ROMÂNĂȘII

Suntem românași ce știm,
Cu respect, să prețuim
Portul popular cu flori,
Îmbrăcat în sărbători,
Cântecele populare,
Dansurile-ncântătoare,
Limba cea melodioasă,
Țara noastră cea frumoasă.
Iar la școală învățăm
Bine, ca să demonstrăm
Că putem să fim frunțași,
Cei mai vrednici românași!

Vali Slavu

Învățătoarea prin ochii copilului

După patru luni de școală ... „Cum este învățătoarea ta?”

- „Bună, înțeleaptă, draguță, frumoasă ... cea mai bună învățătoare din lume” – Sara
- „Frumoasă, imi plac nasturii ei de la palton. O iubesc!!!” – Mara O.
- „Frumoasă, cea mai bună învățătoare din lume, ne da mereu lucruri ușoare de făcut.” – Giulia
- „Frumoasă, o iubim fiindcă ne învață.” - Maria O
- „Frumoasă, o iubesc pentru că face lucruri bune pentru noi toți.” – Delia
- „Bună, ne iubește pe toți. E frumoasă.” – Mara D.
- „Bună cu toți copiii.” – Vanessa
- „Bună. O iubesc!” – Darius
- „Bună, frumoasă și ne învață să citim.” – Robert
- „Bună, ne învață bine și mă felicită.” – Rareș
- „Frumoasă, iubăreață (ne iubește pe toți). Vrea să fim copii inteligenți.” – Octavian
- „Ne învață” – Ștefanuț
- „Bună, ne învață să scriem, ne îmbrățișăm în fiecare dimineață” – Maximilian
- „Draguță, frumoasă, ne învață lucruri bune.” – Elena
- „Bună, ne învață multe lucruri, mă ajută.” – Tudor
- „Bună cu noi.” – Andreas
- „Bună, ne învață de toate. E frumoasă.” – Maria C.
- „Bună, ne învață literele. E așa „ca mami”. – Andrei S.
- „Ne ajută, e frumoasă și deșteaptă.” – Andrei C.
- „Copii sensibili, educați, isteți, inteligenți, dornici de a primi și de a dăruia iubire, plini de viață și cu dorințe frumoase în suflet. ” – Tatiana Chiriac

ALBINUTELE „ONE”

Copilul de 6/7 ani

- gândirea este concret-intuitivă. Elevul raționează prin analogii imediate, în contextul acțiunilor practice cu obiectele. Percepția lucrurilor este globală, sunt mai puternice deosebirile decât asemănările;
- citirea și scrierea implică o serie de probleme de percepție spațială legate de mărimea și particularitățile specifice ale cifrelor și elementelor grafice componente ale acestora. Pentru elevii din clasa pregătitoare prezintă o importanță deosebită lungimea rândurilor, densitatea acestora în pagină, mărimea cifrelor etc.
- dezvoltarea limbajului permite elevului să efectueze operații în plan mental, să verbalizeze acțiuni pe care le-a săvârșit în plan concret, obiectual
- apare ideea de invarianță a cantității, a masei și a volumului

În procesul formării limbajului: copilul pronunță la început cuvinte separate, de obicei substantive; mai târziu, substantivele sunt însoțite de verbe și se formează propoziții simple; în fazele următoare, pe lângă substantive apar adjective, iar pe lângă verbe alte cuvinte și copiii ajung să construiască propoziții dezvoltate pe care, dacă este bine îndrumat, reușește să le așeze într-o ordine logică și să realizeze enunțuri dezvoltate și texte.

-imaginația copilului are legătură cu limbajul acestuia, cu nivelul comunicării, cu mediul în care se dezvoltă. Un copil care stăpânește puține cuvinte nu-și poate folosi imaginația.

-pronunția sunetelor și a cuvintelor sunt puternic influențate de mediul lingvistic în care copilul se formează La 6 ani copilul este atras de basme, povești și povestiri cu acțiuni liniare, clare, atractive, cu dimensiuni potrivite vârstei și cu un număr mic de personaje. Ei pot reda pe fragmente sau în întregime conținutul acestor texte, pot face aprecieri cu privire la comportamentul unor personaje. De la această vârstă înțeleg poezia accesibilă și încep să trăiască emoții și sentimente generale de textul liric în versuri. Memorarea versurilor se poate realiza pe fragmente formate din 5-7 cuvinte. Este atras de o serie de personaje din textele literare, încearcă să le imite și se produce în mintea lui o lume a rolurilor. Este atât de atras de unele texte, încât poate să le asculte de mai multe ori.

- identifică și denumește majoritatea emoțiilor;
- sunt interesați și înțeleg emoțiile celorlalți, întrucât la această vârstă se dezvoltă empatia;
- identifică emoțiile nu numai după expresia facială și raportându-se și la context, la situație;
- identifică cauzele emoțiilor;
- transmit verbal și nonverbal mesajele afective;
- pot apărea o serie de tulburări emoționale, cum ar fi minciuna, furtul, sfidarea regulilor;
- își exprimă furia în cadrul jocurilor, supărarea, neliniștile;
- trăiește intens lauda, critica;
- își alege prieteni de aceeași vârstă cu el, după interese comune, personalitate, suport;
- acordă o mare importanță grupului de prieteni;
- intră în competiție cu ceilalți copii pentru a ocupa poziția de lider în cadrul grupului;
- mușchii mici ai mâinii, care vor fi foarte mult solicitați în scriere nu sunt încă suficient dezvoltati, coordonarea mișcărilor făcându-se greu, cu eforturi care angajează și alți mușchi ai corpului.

Curiozitatea este nevoia de a ști, dorința de a cunoaște în amănunt ceva nou sau neobișnuit. În cazul copiilor, curiozitatea le dezvoltă dorința de a explora lumea. Dorința de a explora lumea trebuie încurajată. Curiozitatea copilului este mărturia vitalității sale, a faptului că este sănătos, cu poftă de viață. Să-i lăsăm pe copii să-și asume riscuri pe măsura puterilor lor; supravegheați din umbră, să-i lăsăm să se descurce singuri de mici, în situații care să nu le depășească puterea, în raport cu vârsta. Astfel ei descoperă noi centre de interes. Numai așa îi vom ajuta să capete încredere în ei și să-și formeze o personalitate puternică.